

Projekt Salzburg: spokojenost

Akademie Red Bullu hraje českou soutěž

STRANA 2

Dukla znovu ožívá

Jak pomoci mladým hráčům mezi dospělé

STRANA 3

Ocenění (nejen) za dva hattricky

Pavel Novák je jedním z Hráčů měsíce

STRANA 4

Nejlepší je, když se dětem z tréninku vůbec nechce

O tom, že ho rodiče jeho malých svěřenců přihlásili do soutěže „Díky, trenéře“, neměl Tomáš Jirků ani ponětí. Dozvěděl se to až z mailu od pořadatelů, když měl vyplnit vstupní dotazník. Nakonec to kouč mládeže z HC Stadion Vrchlabí dotáhl až do finále – a v něm obsadil skvělé třetí místo!

Jaká byla vaše první reakce, když vám přišel mail, že jste přihlášený do soutěže?

Nejprve jsem na to koukal jako zjara a nepříkládal jsem tomu příliš váhu. Ale bylo mi líto dotazník nevyplnit, když už mě tam někdo přihlásil. Až později jsem zjistil, že to byli rodiče malých dětí, které trénuju.

Překvapilo vás, že jste se dostal do finále a byl nakonec třetí?

Mě už překvapilo, že jsem se dostal do top 30. To jsem považoval za velký úspěch a upřímně už jsem nepočítal s tím, že bych se mohl v soutěži dostat ještě dál.

Čemu vděčíte za to, že jste se dostal takhle daleko?

Těžko hodnotit, to by asi měli udělat jiní. Možná to bude ta energie a chuť, kterou do trénování dávám, a ostatní to třeba vycítili. (úsměv)

Se třetím místem byla spjatá i finanční odměna. Už víte, na co ji využijete?

Ještě konkrétně nevím, ale těch dvacet tisíc korun bych rád využil na nějakou zahraniční stáž. Kdyby to vyšlo, tak bych se strašně rád podíval do Švédska. Dostali jsme i deset tisíc na klub, a za ty bych kluky rád vzal na nějaký super turnaj, abychom si to společně užili.

Proč jste se vlastně už v tak mladém věku pro trénování rozhodl?

Už na základní škole jsem věděl, že chci studovat FTVS se zaměřením na lední hokej, vlastně i kvůli tomu jsem se rozhodl jít na gymnázium. Ale na druhou stranu jsem jako každý malý hokejista snil, že jednou budu hrát NHL nebo se budu alespoň hokejem živit. To se mi nakonec splnilo a jsem rád, že právě v roli trenéra.

Jaké byly trenérské začátky?

Těžké... Studoval jsem v Praze vysokou školu, dojížděl jsem do Vrchlabí a pomáhal první rok s trénováním 4. třídy, kde jsem mohl akorát tak posouvat kotouče. Ale snažil jsem se být pozitivní a zapojovat se víc ve zpětné vazbě k dětem a být užitečný.

Co vás na trénování zatím nejvíc překvapilo?

Nevybauju si nic, co by mě třeba zaskočilo, ale určitě mě trochu překvapilo, jak může být situace na ledě jiná oproti tomu, jak si trenér připraví tréninkovou jednotku na papír. Realita je mnohdy diametrálně odlišná.

Měl jste v dosavadní trenérské kariéře nějaký krizový moment?

Zatím asi ne, šel jsem si za svým snem a ten se mi splnil. Úspěšně jsem absolvoval FTVS a věnuju se na plný úvazek trénování dětí.

Musíte se vypořádávat třeba s nesoudnými rodiči, kteří už vidí potomka v NHL?

Určitě i u nás ve Vrchlabí se s takovými rodiči setkáváme, ale musím říci, že opravdu jen velmi sporadicky. Snažíme se s rodiči hodně komunikovat a ve spolupráci s nimi děti také vychovávat.

Kam byste to chtěl jako trenér dotáhnout?

Nemám zatím přímo nějaký konkrétní cíl, ale určitě

TOMÁŠ JIRKŮ během finále soutěže Díky, trenéře.

tě chci pomáhat vychovávat mladé české talenty, neustále se vzdělávat, zlepšovat. A časem, až se na to budu cítit připravený, se posunout i k trénování A-týmu.

Máte nějaké trenérské motto, krédo?

Já mám taková tři hesla, kterých se snažím u trénování mládeže držet: soudržnost, tedy týmové pojetí, disciplína a prožitok, aby to byla i zábava.

Na co kladete při trénincích mládeže největší důraz?

Rozhodně aby byl pestrý a zábavný s tím, že musí dávat smysl. Aby bylo jasné, na čem chci v té konkrétní jednotce pracovat. Samozřejmě je důležitá organizace a vedení tréninkové jednotky.

Co se vám na trénování nejvíc líbí?

Spojuje to dvě věci: lední hokej, který odmalička miluju, a práci s dětmi, ke kterým mám dobrý vztah. Na dětech je vidět, jak se zlepšují, to se mi moc líbí. A nic nenahradí pocit, když vidíte děti, jak je trénink baví a nechcejí ani odejít domů.

Co je podle vás naopak na trénování nejtěžší?

Nejtěžší je asi udržet si pozitivní auru a energii kolem vás, protože bez toho nemůžete nikdy předat dětem to, co chcete, a nezískáte si je na svoji stranu.

Jak jsou pro vás u mladých hráčů důležité výsledky?

Výsledky určitě neřešíme a do starších žáků zapojujeme všechny děti bez ohledu na výkonnost. Proto jsme letos přihlásili ve 3. a 4. třídě dvě družstva, aby si všichni zahráli a všechny děti to bavilo.

Kdo byl pro vás trenérem, na kterého nejvíc vzpomínáte?

To je těžká otázka, asi bych nedokázal vybrat jedno konkrétní jméno, ale můžu říci, že jsem vděčný tre-

nérům, kteří mě ve Vrchlabí vedli. Díky nim jsem se naučil milovat hokej a toho si cením ze všeho nejvíc.

Jste pořád aktivní hráč, za Vrchlabí hraje druhou ligu. Nemluvíte do toho coby kouč trenérům áčka?

Snažím se do toho nemluvit a fungovat opravdu jen jako hráč a plnit si své úkoly. Ale samozřejmě jsou situace, kdy mám na to jiný názor než náš kouč. Ovšem jak se říká, trenér se musí poslouchat. (smích)

Jaký jste svěřenec?

Především si myslím, že jsem týmový hráč a srdač. Ale nezřikám se ani vůdčí role, protože mě k tomu předurčuje prostor na ledě, který od trenéra dostávám, a snad i moje výkony.

Vynadají vám někdy vaši malí svěřenci, jak jste to hrál?

Musím říct, že se mi to ještě nestalo, a jsem za to rád. Je to pro mě vždy velmi motivující podat jako hráč na ledě co nejlepší výkon, když vím, že mě moji svěřenci sledují. Nechci vypadat před nimi jako blbec, co káže vodu a pije víno. (smích)

Jste jedním z koučů v rámci projektu ČSLH „Trenér do malých klubů“ – co tahle možnost pro vás znamená?

Podle mého názoru je to skvělý projekt, který posouvá český mládežnický hokej hodně vpřed. Je dokázáno, že většina reprezentantů pochází z malých klubů, takže je od svazu logický krok podporovat právě tyto oddíly. Líbí se mi, že ČSLH zvolil způsob, kdy poskytne finanční dotace na trenéra, který se výchově mládeže v daném klubu může věnovat na plný úvazek.

Tomáš Jirků

- Narozen 16. května 1991
- Vystudoval **Fakultu tělesné výchovy a sportu** Univerzity Karlovy
- Ve Vrchlabí, kde působí v rámci projektu ČSLH **Trenéři do malých klubů**, je šéftrenérem mládeže, má na starosti všechny kategorie, trénuje přípravku a starší žáky, pořádá nábor, výuku bruslení pro mateřské školy
- Za Vrchlabí stále hraje jako obránce II. ligu
- Za své hokejové vzory považuje **Jevgenije Malkina** a **Patrika Eliáše**

Foto: Díky, trenéře

Salcburk? Spokojenost na všech stranách

Od začátku nové sezony osvěžil Extraligu staršího dorostu celek hokejové akademie Red Bull Salcburk. S běžícím projektem jsou spokojeny všechny strany.

„Z působení v této lize máme radost, protože nabízí platformu pro rozvoj našeho klubu a našich talentů na skutečně nejvyšší úrovni,“ říká ředitel salcburské akademie Helmut de Raaf. Účast zahraničního celku v soutěži je ovšem přínosná i pro české kluby a jejich mladíky. „Získají cenné mezinárodní zkušenosti, konfrontaci s jiným stylem hokeje. Zvedá to kvalitu celé soutěže,“ pochvaluje si Slavomír Lener, šéftrenér ČSLH.

Přítomnost Salcburku přitom nijak nezatěžuje kluby po ekonomické stránce, náklady na cesty do Mozartova rodiště plně hradí rakouská strana. A ze spolupráce těží i hokejový svaz, podle dohody totiž mohou moderní zázemí akademie využívat české mládežnické reprezentace. Už v létě zde strávili soustředění hokejisté národního mužstva do 20 let.

„Jsem rád, že se naši hráči v dorosteneckém a juniorském věku dostanou ke špičkovému vybavení v laboratořích a v celé akademii, kterou nám Red Bull nabídl k využití,“ říká prezident ČSLH Tomáš Král. Rakouský klub těží z peněz zakladatele firmy Red Bull, miliardáře Dietricha Mateschitze. V Salcburku vybudoval zřejmě nejmodernější akademii v Evropě. „Všechno je samozřejmě otázkou financí. Pan Mateschitz se rozhodl, že část peněz investuje do sportu a do podpory mládeže. Ne že bychom nedokázali takové centrum vybudovat rovněž, ale podobně špičkové pracoviště vyžaduje i špičkové finanční zajištění,

kteří pan Mateschitz hokejovému klubu poskytuje,“ dodává první muž českého hokeje.

Finanční prostředky, které má akademie v Salcburku k dispozici, se projevují i v síle kádrů. Klub si stahuje talentované hokejisty z Evropy. I proto Salcburk ovládl svou skupinu v Extralize staršího dorostu, byť třeba Olomouc padla až v prodloužení. Navíc se dá očekávat, že ve druhé části soutěže budou zápasy nadstavby nejlepších českých týmů se Salcburkem vyrovnanější.

„My vychováváme hráče v klubech

a nadstavba přichází v reprezentaci. Srovnatelné podmínky se salcburskou akademií dostanou naši hráči na reprezentačních kempech nebo mezinárodních akcích, a to zhruba jednou do měsíce,“ vysvětluje šéftrenér ČSLH Slavomír Lener. „Mohli bychom stáhnout nejlepší hráče z ligy staršího dorostu do jednoho týmu a s ním hrát, ale kvalita soutěže jako celku by tím šla dolů,“ upozorňuje.

V žákovských soutěžích hraje Salcburk na dvouročnky. „U nás klademe důraz na to, aby co nejvíce klubů naplnilo všechny ročníky pro vytvoření větší konkurence. Z takto většího počtu hráčů se vytváří širší základna pro dorostenecké týmy a reprezentaci U16,“ doplňuje Lener.

„Líbí se mi, že se i naši kluci v mládežnických náročných dostanou k možnosti, kdy jim je tréninkový proces doslova naordinován. Pravidelné odběry krve a sestavení individuálního tréninkového plánu dle laboratorních

výsledků by bylo nad naše finanční možnosti. Proto jsem rád, že alespoň české mládežnické reprezentace díky spolupráci se Salcburkem mohou využít nejmodernější laboratorní zázemí,“ vyzdvihuje Lener jeden z přínosů dohody. Rovněž všechny kluby, které přijíždějí na dvojzápasy do Salcburku mohou během 2-3 dní využít místní zázemí pro trénink, špičkovou stravu a zápasovou diagnostiku. Vše včetně ubytování platí Red Bull.

Koordinátorem spolupráce mezi českou stranou a salcburským klubem je Jiří Kolouch. „Nemůžeme srovnávat nesrovnatelné. Red Bull chce mít špičkové hráče na klubové úrovni a je ochoten vzít nejlepší hráče z Evropy. Na tom je postavená místní akademie,“ říká Kolouch.

„Je to částečně způsobené tím, že v Rakousku není hokej národní sport. V Česku vychovávají kluby z 99 procent české hráče a jejich prioritou je samozřejmě český národní tým.

V Salcburku je vlastně takový klubový národák, ale hlavním cílem není výchova pro rakouskou reprezentaci. Hlavním cílem je klubový úspěch a výchova hráčů pro Red Bull Salcburk a Red Bull Mnichov, který také patří pod křídla firmy,“ vysvětluje Kolouch, proč není na místě srovnávat akademii v Salcburku s těmi, které fungují v Česku.

S AKADEMIÍ SALCBURKU měří síly i české mládežnické reprezentace
Foto: Mládežnický hokej

Co přináší spolupráce s EC Red Bull Salcburk českému hokeji?

- možnost porovnání českých mládežnických týmů s jiným stylem hokeje
- zvýšení kvality extraligy staršího dorostu
- kluby nemusí hradit náklady na cestování k zápasům do Salcburku
- české mládežnické reprezentace mohou využívat zázemí salcburské akademie

Jsme rádi, že můžeme využívat české zkušenosti a tradici

Prostředky, které máme pro vývoj hráčů k dispozici, se snažíme maximálně využít. Co však nemáme, je tradice. Rakouská hokejová škola se s českou nemůže srovnávat a právě kvůli zkušenostem vašich lidí jsme usilovali o to, abychom mohli hrát české soutěže.

Zatím jsme se s Českým svazem ledního hokeje domluvili na účasti v extralize staršího dorostu. Možnost hrát v jedné z nejlepších soutěží pro mladé hokejisty na světě je pro nás velkou výzvou. Z působení v této lize máme obrovskou radost, protože nabízí platformu pro rozvoj našeho klubu a našich ta-

lentů na skutečně nejvyšší úrovni. Není úplně obvyklé, že se tým účastní ligové soutěže v jiné zemi. Ale to, že nám tato možnost byla poskytnuta, bereme zároveň jako ocenění a uznání naší práce a našeho programu v akademii.

Samozřejmě nás těší, že jsme si již s předstihem zajistili první místo v naší skupině. Věděli jsme, že s naším týmem budeme konkurenceschopní. I v této kategorii máme tým složený z kluků z Německa, Rakouska, Dánska, Finska, Česka. Na první pohled se zdá, že soupeře poměrně lehce porážíme, ale dobře víme, že nejlepší dorostenci hrají v některých vašich týmech v extralize juniorů, a tak tím výsledky mohou být zkreslené.

Na hodnocení je ještě brzy, sezonu vyhodnotíme až po jejím konci, ale s jejím dosavadním průběhem a výsledky jsme velice spokojeni. Mužstva, která nás čekají v další fázi soutěže, zatím moc neznáme, ale víme, že jsou mezi nimi velká jména jako Motor České Budějovice, Dynamo Pardubice a Sparta Praha. Moc se na nadcházející zápasy těšíme.

Jsme rádi, že jsme se pro českou stranu stali důležitým partnerem v programu rozvoje mládežnického hokeje a že kromě účasti v ligové soutěži nastupujeme i proti českým národním týmům. Věřím, že to i pro ně bude dobrá příprava na vrcholné zápasy na mezinárodní scéně, které je čekají.

KOMENTÁŘ

HELMUT DE RAAF
ředitel akademie EC Red Bull Salcburk

Dukla ožívá. A mladým hráčům pomáhá mezi dospělé

Projekt se staronovým pojmenováním „Dukla“ spustil od této sezony Český svaz ledního hokeje. Jeho ambicí je vytvořit profesionální podmínky hráčům ve „vojenském“ věku, kteří by ve svých klubech nehráli dospělý hokej nebo nedostávali takový prostor, a usnadnit jim tak přechod z mládežnických kategorií.

Projekt se týká dvou klubů WSM Ligy – Litoměřic a Benátek. Mladí hráči ve věku 18 až 21 let zde bydlí, stravují se a samozřejmě trénují pod vedením profesionálních svazových (reprezentačních) trenérů. Navíc získávají zkušenosti od starších hráčů, protože je tým záměrně namixovaný ze zkušených borců a mladých „bažantů“. K dispozici je profesionální trenér brankářů, kondiční kouč, fyzioterapeut a o stravu se stará tým nutričních specialistů.

Naučit se být lídrem

Hokejový svaz s Litoměřicemi úzce spolupracuje, podporuje projekt hlavně trenéry, kteří dohlížejí na sportovní přípravu a mají vazbu na národní týmy, v nichž by se tito hráči měli objevovat.

Jako hlavní kouč proto působí v Litoměřicích Miloš Říha mladší, který je zároveň trenérem reprezentačního celku do 19 let. Jeho asistenty jsou Daniel Tvrzník a Miroslav Přerost, který stejnou funkci zastává také u národního mužstva do 20 let, na gólmány dohlíží Radek Tóth, jenž má bran-

káře v kompetenci i na svazu. Na ledě se objevuje rovněž Rostislav Vlach, další asistent u dvacítky, jenž má na starosti speciální dovednosti, jako je třeba vzhazování.

„Hráči do 20 let mají mnohdy v extraligových týmech málo icetimu, a tudíž nemají takovou roli, jakou by měli mít v reprezentaci. Potřebujeme, aby se učili být lídry mužstva, na což je WSM Liga skvělá soutěž,“ vysvětluje Přerost, že v Litoměřicích nadaní hráči prostor dostanou.

Myšlenka novodobé Dukly se líbí i Miloši Říhovi, jenž si pochvaluje přístup svých svěřenců. „Musím říci, že jsem spokojen s tréninkovou morálkou, ale na druhou stranu je třeba přiznat, že ne všichni hráči jsou zvyklí na tak náročný tréninkový program,“ prozrazuje litoměřický kouč.

Není se co divit, „vojna“ v Dukle není ani dnes kojná. Pokud se nehrají utkání, trénuje se i pětkrát denně (dvakrát led, suchá příprava, kondiční trénink, fyziologie).

OČIMA HRÁČE: NĚKDY JE TO MASAKR

„Vyrůstal jsem v Mostě, pak jsem přešel v šesté třídě do Litvínova. V juniorech jsem byl rok v Kanadě, odkud jsem si přivezl hlavně disciplínu. A teď nemyslím jen tu herní, ale i disciplínu sám k sobě.“

Pořád nám tam říkali, že naše tělo je náš pracovní nástroj, se kterým budeme pracovat celý život. A když chci hrát hokej, tak se o něj musím starat. A já hokej miluju.

HRÁČI LITOMĚŘIC
pozorně naslouchají
pokynům trenérů
Foto: ČSLH/Vladimír
Krampol

V týmu se prosazují hráči, kteří by ve svém domovském klubu v tomto věku jen s obtížemi přičichávali k dospělému hokeji. Platí to například o Chalupovi z Plzně, Kachyňovi z Českých Budějovic nebo Jiráskovi z Hradce Králové.

Očekávání byla překročena

„Zajímavý hráč je třeba i Filip Helt. Přišel k nám z Litvínova, hrál první ligu, pak odletěl na kemp St. Louis. Po něm si vyhodnotil svoji situaci a rozhodl se vrátit k nám, kde se zlepšuje opravdu zápas od zápasu, protože jeho plnění hokejových povinností je stoprocentní,“ chválí Říha.

V současné době spolupracuje litoměřická Dukla s Hradcem, Plzní, Spartou, Litvínovem, Pardubicemi a Budějovicemi.

„Když vidím, jak se mladí hráči rozvíjejí, tak je moje původní očekávání ještě daleko překročeno,“ říká manažer Litoměřic Daniel Sadil. „Náš

kádr se samozřejmě výrazně omladil. Klubem prošlo od začátku sezony zhruba patnáct mladých hráčů a moc nás těší, že i když si hráče vezme jeho extraligový tým zpátky třeba kvůli marodce, tak kluci od nás pak svými výkony dokazují, že náš projekt má smysl,“ doplňuje Sadil. Příklady mohou být plzeňský Kodýtek nebo pardubický brankář Klouček.

Benátky jsou farmou extraligového Liberce, spadají do gesce sportovního ředitele a trenéra Bílých Tygrů Filipa Pešána, jenž je zároveň koučem národního týmu do 20 let. „Věřím, že z těchto projektů bude reprezentace těžit. Je nesmírně důležité, aby mladí hráči dostávali nejen klíčové role v týmech, ale hráli i rozhodující závěrečné minuty zápasů. V reprezentaci do 20 let to na ně bude třeba čekat taky,“ podotýká Pešán. „V této sezoně už byly zápasy, v nichž za Benátky hrálo i jedenáct starších dorostenců a juniorů. A kvalita utkání byla vysoká,“ dodává trenér dvacítky spokojeně.

Radost mu jako reprezentačnímu trenérovi dělá i to, že v novém ročníku WSM Ligy došlo díky tomuto projektu i uzavření soutěže k výraznému nárůstu mladých hráčů, kteří do ní zasáhli. Od začátku prošlo už na čtyřicet mladíků.

FILIP HELT,
útočník Litoměřic

Otevírá se nám šance na bronz, těší se Geier na paralympiádu

I když jejich přípravu provázely komplikace, říjnovou kvalifikaci na paralympiádu prošli čeští sledge hokejisté hladce. Ve švédském Östersundu vyhráli všechna utkání a útočník Michal Geier byl vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. „Do Pchjongčchangu se moc těšíme, atmosféra na paralympiádě bývá úžasná,“ říká opora týmu a střelec karlovarských Sharks.

Překvapilo vás, že jste kvalifikačním turnajem prošli tak skvěle?

Jeli jsme na něj s jasným cílem vybojovat si postup na paralympiádu, tedy dostat se ve skupině pěti účastníků mezi nejlepší tři. Chtěli jsme se o to poprat, přestože příprava nebyla podle představ. Měli jsme stejně jako jiné sporty finanční krizi, absolvovali jsme kvůli tomu

méně tréninků. Přesto jsme si řekli, že do toho půjdeme, že obětujeme svůj čas, aby se nám splnil sen a potřeby v řadě jsme se na paralympiádu dostali. Takové zdravé naštvání nám hodně pomohlo a jsme rádi, že to vyšlo.

Měli jste natrénováno méně, než byste chtěli. Čím jste tedy proti soupeřům uspěli?

Máme tým dlouho stejně poskládaný, teď jsme měli jednoho, dva nováčky. S klukama se známe, jsme sehraní a víme, co od sebe můžeme očekávat. Ve skrytu duše jsme doufali, že to ve spojení s českou chytrostí bude stačit.

Jsmo herně lepší než soupeři, co tam byli a měli lepší fyziku, navíc jsme na tom dobře takticky.

Byl jste vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. Bude vám tento úspěch něco připomínat?

Mysleli jsme si, že po posledním zápase turnaj prostě skončí,

MICHAL GEIER překonává slovenského brankáře
Foto: ČATHS/Jaroslava Krakovičová

jak to bývá, ale organizátoři nás moc mile překvapili. Dostali jsme i medaile a já navíc skleněnou plaketu, takže budu mít památku. Je to individuální cena, mám z ní radost, ale je to kolektivní sport, a tudíž zásluha celého týmu, celé pětky. S klukama si za ta léta dobře rozumíme, oni mi to dávají a ode mě se čeká, že to budu uklízet, což se povedlo.

Jak jste postup na paralympiádu oslavili?

Nic velkého se nedělo, jen jsme si vždycky po zápase poseděli, s klukama jsme si pláclí, dali si pivo a podívali se na nějaký vítězný zápas. Oslavíme to až na paralympiádě.

Jak bude vypadat vaše příprava na Hry?

Teď budeme mít pauzu, u trenéra jsme si dříve vyjednali, že když postoupíme na paralympiádu, tak nás nechá do Vánoc být. Takže se budeme věnovat rodinám, dohánět čas s nimi. Ale hrajeme i na klubové úrovni, takže bez tréninků nebudeme. Já chodím na led dvakrát týdně, což vůbec není špatné. Jinak se s reprezentací scházíme jednou za měsíc na víkend od pátku do neděle.

S jakými ambicemi poletíte do Jižní Koreje?

Papírově by měla být volná bronzová pozice. USA a Kanada jsou někde úplně jinde, to je jiný

level, ale kvůli dopingovému skandálu se nezúčastní Rusko, které patří k velmocem. Tím pádem je otevřené třetí místo, i když mančaftů, které se na něj budou tlačit, je víc: Norové, Italové, my...

Zatím máte z paralympiád dvě pátá místa...

Moc bych si chtěl zkusit zahrát semifinále. Pro mě by to byl skvělý zážitek, už si skoro sáhnout na ten cenný kov. A kdyby to nevyšlo, tak ani ze čtvrtého místa bych nebyl zklamaný. Budeme mít největší a asi i poslední šanci, protože spousta kluků po paralympiádě nejspíš ukončí reprezentační kariéru a neví se, co bude dál.

Byl jste na paralympiádách ve Vancouveru a v Soči. Na co se nejvíc těšíte do Pchjongčchangu?

Těšíme se moc. Já tam úplně vypnu, je to jiný svět, je tam o nás perfektně postaráno se vším všudy. Vždycky si s klukama děláme legraci, že se potřebujeme dostat na paralympiádu, abychom si mohli dát hamburger zdarma. (směje se) Můžete se potkat s ostatními sportovci, atmosféra je tam úžasná. Na tu se těším nejvíc. Na nás nechodí moc fanoušků, při paralympiádě ale bývá plný stadion a to vám úplně naskočí husí kůže.

Sen? Zahrát si s Pastrňákem!

PAVEL NOVÁK na střídačce dorostenců Českých Budějovic a ve výřezu v „civilu“
Foto: ČSLH/Vladimír Krampol

Již podruhé vyhlásilo sportovní oddělení Českého svazu ledního hokeje nejlepšího hráče v nejvyšších soutěžích juniorů, staršího i mladšího dorostu.

Poté, co byla v září oceněna první trojice hráčů, se nyní dočkali další. V kategorii mladšího dorostu se z ocenění raduje patnáctiletý Pavel Novák, útočník českobudějovického Motoru. V říjnu se blýskl třeba dvěma hattricky v řadě, přičemž Letňanům nasázel dokonce čtyři góly.

Jaké byly vaše hokejové začátky?

Vyrůstal jsem ve Veselí nad Lužnicí, kde pořád bydlím. Hrál jsem tam do sedmé třídy, základy hokeje mi dával v roli trenéra můj tatínek. Pak vedla moje cesta do Jindřichova Hradce, odkud jsem se přesunul do extraligy mladšího dorostu do Písku.

Jaká byla vaše první zkušenost s touto soutěží?

Sice se nám moc nedařilo, ale měli jsme výborného trenéra, pana Krupku. Ten mi dával velký icetime, díky tomu jsem získal zkušenosti, ale hlavně jsem si tam fakt hodně zahrál. I když jsme sestoupili, tak mi tam ta sezona dala hodně, rád na to vzpomínám...

A následoval transfer do Českých Budějovic, že?

Ano, pak už jsem šel hrát extraligu mladšího dorostu do Motoru, kde působím dosud. Nastupuji za mladší i starší dorost a jsem rád,

DHL Extraliga juniorů

Tomáš Wildumetz (Rytíři Kladno)

Extraliga staršího dorostu

Jaroslav Brož (Slavia Praha)

ELIOD Extraliga mladšího dorostu

Pavel Novák (České Budějovice)

že mám kolem sebe vynikající trenéry, jako je pan Kampf, Cald, Bělohav, Dančíš, Liška... Hrozně nerad bych na někoho zapomněl.

Na bruslích jste prý stál už jako hodně malý, je to tak?

(usmívá se) Jo, jo, poprvé to bylo už ve dvou letech. Ale já jsem to hrozně chtěl, prý se to se mnou nedalo vydržet.

Jaký je váš hokejový cíl, kam byste to chtěl jednou dotáhnout?

V této sezoně bych si chtěl hlavně udržet pevnou pozici v reprezentaci do šestnácti let. A hokejový sen? Rád bych si zahrál s mým asi nejoblíbenějším hráčem Davidem Pastrňákem. A pokud by se to podařilo v NHL, tak bych se rozhodně vůbec nezlobil. (směje se)

Hráčem měsíce vyhlášíme hokejistu, který si vede dobře nejen na ledě, ale plní si i ostatní povinnosti včetně školních. Jak se daří v lavici vám?

Studuju střední školu polytechnickou v Českých Budějovicích a celkem to jde. Mám jedničky nebo dvojky.

S kým se v mužstvu nejvíce kamarádíte?

Nejlepší kámoš z Motoru je Jakub Čížek, se kterým hraju ve starším dorostu. Od té doby, co jsem do týmu přišel, jsem vlastně nikdy nehrál bez něho. A taky si rozumím se Šimonem Kubičkem, se kterým je megasranda.

A ve zmiňované reprezentaci do šestnácti let? S kým jste třeba na pokojí?

Nejvíce si asi rozumím s Litvinovákem Janem Myšákem a Ondrou Balážem. Víím, že byl Honza vyhlášen nejlepším hráčem měsíce září, tak se do mě alespoň nemůže trefovat, že má něco víc, co my v Budějčkách nemáme. (směje se)

Hokejový kvíz

1 Který z trenérů je zapojen do projektu Dukly Litoměřice?

- a) Radek Toupal
- b) Miloš Říha mladší
- c) Jaroslav Nedvěd

2 Čeští sledge hokejisté na paralympijské kvalifikaci ve Švédsku:

- a) vyhráli všechny duely
- b) prohráli až ve finále
- c) skončili v semifinále

3 Jakou celkovou hodnotu má výstroj, kterou v roce 2017 poskytne ČSLH bezplatně klubům pro nejmenší hokejisty v rámci projektu Pojď hrát hokej?

- a) 2,7 milionu Kč
- b) 5,6 milionu Kč
- c) 8,4 milionu korun

4 Kolik začínajících hokejistek přivábil Dívků víkend v Česku?

- a) 75
- b) 100
- c) 125

5 Který z vítězů Stanley Cupu se na podzim v Česku zapojil do tréninků mládežnických celků?

- a) Petr Klíma
- b) Stanislav Neckář
- c) Robert Holík

6 Cena Oldřicha Machače se uděluje za:

- a) nejméně trestných minut
- b) čin fair play
- c) vítězství v kanadském bodování obránců

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3c, 4c, 5a, 6b

Harfa Cup: turnaj pro třetáky zpestří i návštěva u „áčka“

Unikátní zážitky si odnesou účastníci prvního ročníku Harfa Cupu, který 12. a 13. prosince uspořádá Český svaz ledního hokeje pro kluky z třetích tříd.

Nezvyklé bude už místo, na němž se mladí třetáci utkají. „Hrát se bude na střeše Galerie Harfa, kde vyrostle zmenšené kluziště,“ prozrazuje Vladimír Krampol ze sportovního oddělení ČSLH, a zároveň vysvětluje jméno turnaje.

Zajímavé prostředí pro hokejové bitvy však nebude tím jediným, na co se mohou mladí hokejisté těšit. Hokejový svaz jim totiž připravil nadmíru atrak-

tivní doprovodný program. „Začne tím, že se hráči podívají na trénink národního mužstva a setkají se s reprezentanty,“ říká Krampol.

Národní celek se totiž bude připravovat v O2 areně, která přímo sousedí s Galeríí Harfa, na utkání s Finskem v rámci Channel One Cupu, což bude jediné střetnutí české reprezentace na domácí půdě do konce tohoto roku.

„Chtěl bych všem kolegům a kolegyním moc poděkovat, protože dostat děti do O2 areny k národnímu týmu není úplně jednoduché, a také za přístup prezidenta ČSLH Tomáše Krále, který se zasadil o to, abychom takovou věc mohli zorganizovat,“ podotýká Krampol.

Pro kluky bude otevřená také Síň slávy českého hokeje, kam se podívají i s průvodcem, vyzkou-

ÚČASTNÍCI TURNAJE navštíví i Síň slávy, kde za přítomnosti legend českého hokeje proběhne také slavnostní vyhlášení. Foto: ČSLH

šet si budou moci překážkovou dráhu a klíčkování či změřit tvrdost střeže a přesnost přihrávky. To vše si užijí rovněž děti z dětských domovů, jejichž návštěvu Harfa Cupu včetně prohlídky O2 areny pomůže hokejový svaz zorganizovat.

Vlastní turnaj vyvrcholí druhý den a třetího pro účastníky bude večerní návštěva utkání A-týmů Česka a Finska v O2 areně.

Pilotního ročníku turnaje se zúčastní kluby z Prahy (Kobra, Hvězda, Slavia, Sparta, Zbraslav, Letňany), ambicí organizátorů je však klánit rozšířit. „Přece jen jdeme trochu do neznáma, uvidíme, co nás překvapí. Příště bychom ale chtěli pozvat jedno mužstvo z každého kraje, aby si hokejové dny v Praze užily děti z celé České republiky,“ naznačuje Krampol.

